

بررسی نسبت حداکثر قدرت ایزومتریک عضلات آنتاگونیست / آگونیست در مفصل مچ پا در زنان سالم

*سیمین کاووسیان زاده^۱، دکتر بهنazar گنجی^۲

۱. کارشناس ارشد آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، گروه علوم ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران (*نویسنده مسئول)
۲. استادیار، گروه علوم ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران.
*Email: (s.kavoosian@gmail.com)

نوع ارائه مقاله: پوستر

چکیده

زمینه و هدف: هدف از مطالعه حاضر بررسی نسبت حداکثر قدرت ایزومتریک عضلات آنتاگونیست / آگونیست در مفصل مچ پا در زنان سالم بود.

روش کار: تحقیق حاضر از نوع توصیفی بود و آزمودنی‌ها به صورت هدف دار انتخاب شدند. جامعه آماری شامل ۱۶۹۹ نفر از دانشجویان دختر دانشگاه آزاد کرج بودند. نمونه آماری شامل ۳۱۳ نفر از دانشجویان غیرورزشکار بودند که با توجه به معیارهای ورود به تحقیق انتخاب شدند. برای اندازه‌گیری قدرت عضلات آگونیست و آنتاگونیست در مفصل مچ پا از دینامومتر دستی استفاده شد. پس از شرح کامل روش و مراحل اجرای تست، مدت زمان نگهداری انقباض در عضلات پلاتارفلکسور، دورسی فلکسور، اورتور و اینورتور، اصلی ۵ ثانیه بود. هر انقباض ۳ بار تکرار شد و فاصله‌ی استراحت بین انقباضات یک دقیقه بود. مقادیر به کیلوگرم از روی دینامومتر ثبت شده و سپس با وزن نمونه‌ها نرمال شد.

یافته‌ها: در نتایج تجزیه تحلیل آماری مشاهده شد نسبت حداکثر قدرت ایزومتریک عضلات پلاتارفلکسور به دورسی فلکسور مفصل مچ پا آزمودنی‌ها برابر با ۱/۵۳ می‌باشد. همچنین نتایج نشان داد نسبت حداکثر قدرت ایزومتریک عضلات اینورتور به اورتور مفصل مچ پا آزمودنی‌ها برابر با ۱/۱۸ می‌باشد.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج مطالعه می‌توان بیان کرد که هر چقدر نسبت قدرت عضلات آگونیست و آنتاگونیست در مفصل مچ پا افزایش و یا کاهش بیش از حد داشته باشد، فرد در معرض بروز آسیب بیشتر قرار می‌گیرد. به عبارتی یکی از ریسک فاکتورهای مهم در بروز آسیب را می‌توان نسبت قدرت عضلات در نظر گرفت.

کلید واژه‌ها: قدرت عضلانی، آنتاگونیست، آگونیست، مفصل مچ پا